

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **Q. P. V.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
zastoupen Mgr. Ladislavem Bártou, advokátem sídlem 702 00
Ostrava, Purkyňova 6

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 9. 2022 č. j. OAM-179/LE-BE02-HA13-2022, ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 16

odst. 1 písm. a) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) zamítnuta jako zjevně nedůvodná.

2. Žalobce nesouhlasil se závěrem správního orgánu, že do České republiky přicestoval pouze a jen z ekonomických důvodů. Je pravdou, že ve své vlasti dluží hodně peněz a finanční situace jeho rodiny je velmi vážná. Ve své vlasti má problémy se skupinou, která půjčuje peníze „na černo“ s vysokým úrokem. V důsledku toho má obavy z věřitelů, od nichž si peníze půjčil. Je si vědom toho, že přišel o dům, pozemky a zřejmě mu při návratu do vlasti hrozí nebezpečí vážné újmy. Touto skutečností se však žalovaný odmítl zabývat. Bez dalšího v napadeném rozhodnutí konstatoval, že jeho hlavní motivací odchodu ze země jsou pouze ekonomické důvody, aniž by přihlédl i k možnosti vážné újmy. V žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl, že nelegální skupině dluží peníze a nezaplatil ani úroky. Je tedy nepochybné, že mu hrozí vážná újma. V případě vyhoštění se již nemá kam vrátit, neboť veškerý majetek v zemi původu mu byl zabaven. Ve Vietnamu mu zcela určitě hrozí bezprávi a svévole socialistické země s vládou komunistického režimu.
3. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na obsah správního spisu, zejména pak na žalobcem poskytnuté údaje k žádosti o udělení mezinárodní ochrany a protokol o pohovoru. Obsah protokolu o pohovoru s žalobcem žalovaný v písemném vyjádření citoval a zdůraznil, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Žalobce rovněž nehovořil o tom, že by jeho vycestování do země původu představovalo rozpor s mezinárodními závazky České republiky. V průběhu správního řízení žalobce uvedl, že ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány ani bezpečnostními složkami. K tomu, zda má problémy s někým mimo státní orgány, sdělil, že má problém se skupinou, která půjčuje na černo peníze s vysokým úrokem a která mu půjčila peníze, které nezaplatil a nezaplatil ani úroky. Když mu tyto peníze půjčili, zastavil jim dům a pozemky. Ve vlasti nebyl trestně stíhán. K tomu, zda se v případě návratu do Vietnamu něčeho obává, sdělil, že neví, protože se všechno mění, už je 3 roky pryč. Chtěl by zde bydlet a pracovat, aby mohl zaplatit dluh a finančně zajistit rodinu. Na podporu svých tvrzení nedoložil žádné písemnosti. Obecné tvrzení, že by mu v případě návratu hrozilo bezprávi s odkazem na komunistický režim ve Vietnamu, samo o sobě nedokládá žádný azylově relevantní důvod. Navíc žalobce žádné takové potíže ve vlasti neměl a ani o nich nehovořil. Žalobce dále odkázal na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž citoval.
4. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). V souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl soud o žalobě bez nařízení jednání.
5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 12. 8. 2022 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Následně poskytl údaje k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany a sdělil, že je státním příslušníkem Vietnamské socialistické republiky. Nemá žádné politické přesvědčení a nikdy nebyl členem žádné politické strany nebo hnutí. Jeho manželka a syn, oba státní příslušníci Vietnamu, žijí v zemi původu. K průběhu cesty z Vietnamu do ČR žalobce uvedl, že 18. 6. 2019 vycestoval letecky z Hanoje do Bukurešti s platným cestovním dokladem a pracovním vízem. 21. 6. 2019

podepsal v Bukurešti pracovní smlouvu se stavební firmou. Pracovní poměr ukončil po 3 letech. V Rumunsku zůstal ještě asi 10 dnů a poté nastoupil do nákladového prostoru kamionu a v něm jel nepřetržitě až do České republiky. Na území České republiky přijel asi 27. 6. 2022. Cestovní doklad zapomněl na ubytovně. O mezinárodní ochranu v České republice žádá z důvodu finanční situace jeho rodiny. Kvůli cestě do Evropy dluží hodně peněz. Potřebuje zde získat azyl, aby mohl pracovat, zaplatit dluhy a vyřešit finanční situaci rodiny. S žalobcem byl následně proveden pohovor dne 31. 8. 2022 na jeho žádost ve vietnamském jazyce za přítomnosti tlumočnicka vietnamského jazyka. Žalobce kromě jiného uvedl, že ve vlasti dluží ještě hodně peněz a finanční situace jeho rodiny je velmi vážná. Do vlasti se proto nechce vrátit, musí nějakým způsobem vydělat peníze, zaplatit dluh a pomáhat rodině. Z Rumunska se rozhodl odcestovat, protože si myslí, že v České republice nebo v Německu by mohl vydělat více peněz než v Rumunsku. Pokud by se vrátil do Rumunska, rumunská strana by ho hned vyhostila do Vietnamu. Za cestu do Rumunska dluží ve vlasti asi 90 000 Kč. O udělení mezinárodní ochrany v České republice požádal, aby zde měl možnost zůstat a pracovat. Je zde mnoho Vietnamců, kteří by mu pomohli najít práci a vydělat si finanční prostředky na úhradu dluhů. Ve vlasti neměl žádné problémy se státními orgány ani bezpečnostními složkami. Na otázku, zda má problémy s někým mimo státní orgány, žalobce odpověděl, že má problém se skupinou, která půjčuje na černo peníze s vysokým úrokem a která mu rovněž půjčila finanční prostředky, které nezaplatil a nezaplatil ani úroky. Když mu ty peníze půjčili, zastavil jim dům a pozemky. Ve vlasti nebyl trestně stíhán. Na dotaz, zda se v případě návratu do Vietnamu něčeho obává, sdělil, že neví, protože se všechno mění a už je 3 roky pryč. V České republice nemá žádné příbuzné. K dotazu, zda chce uvést další skutečnosti, které by měl správní orgán v rozhodnutí zohlednit, opakoval, že finanční situace jeho a rodiny je moc těžká. Chtěl by zde bydlet a pracovat, aby mohl zaplatit dluh a finančně zajistit svou rodinu. Na podporu svých tvrzení nedoložil žádné písemnosti. Soud v podrobnostech odkazuje na zjištění správního orgánu z pohovoru s žalobcem, jak jsou tato uvedená v napadeném rozhodnutí, neboť ta korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná.

6. Obsahem správního spisu jsou rovněž informace, které správní orgán shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Žalovaný konkrétně vycházel z Informace OAMP-Vietnam-Bezpečnostní politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 14. 6. 2022. Ze správního spisu se dále podává, že v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu byla žalobci 14. 9. 2022 dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí seznámit s výše uvedenými informacemi, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či uvést nové skutečnosti nebo informace. Žalobce se k seznámení dostavil, s nabízenými informacemi se seznámil, přičemž vyjádřit se k nim nechtěl. Rovněž nenavrhл doplnění podkladů pro rozhodnutí a ani nechtěl doplnit žádné nové skutečnosti či informace.
7. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany jsou ekonomické důvody. Protože se kvůli své cestě do Evropy velmi zadlužil, chce v České republice zůstat a pracovat, aby splatil svůj dluh a finančně zajistil rodinu.
8. Podle ust. § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu, žádost o udělení mezinárodní ochrany se zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v

§ 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.

9. Podle § 16 odst. 3 věty první zákona o azylu, jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a § 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b.
10. Krajský soud předně konstatuje, že žalovaný zjistil skutkový stav v rozsahu odpovídajícím tomu, co žalobce v průběhu řízení uvedl. Porušení § 3 správního řádu se nedopustil. K námitce, v níž žalobce zpochybňoval správnost závěru žalovaného, že ze země původu odešel pouze z ekonomických důvodů, soud uvádí, že tuto námitku neshledal důvodnou, neboť ve výpovědi žalobce zachycené v protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany sám uvedl, že do České republiky přicestoval za účelem zaměstnání a získání finančních prostředků na úhradu dluhu a finančního zajištění rodiny. Opakovaně sdělil, že důvodem žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou důvody ekonomické, nemožnost splácet dluh soukromým osobám v zemi původu. K tomu je třeba uvést, že se nejedná o relevantní důvod pro udělení mezinárodní ochrany, jak plyne z bohaté judikatury Nejvyššího správního soudu (viz například rozsudky č. j. 4 Azs 31/2003-64, č. j. 3 Azs 48/2008-57, č. j. 3 Azs 20/2003-43). K tomu by musely přistoupit další okolnosti hodné zvláštního zřetele, což se v dané věci nestalo. Žalobce ve správním řízení i v žalobě dále tvrdil, že v zemi původu by mohl problémy pouze se svými věřiteli, nikoli však se státními orgány. Tyto obavy však nijak blíže nekonkretizoval, takže se jimi žalovaný ani nezabýval. Obavy z věřitelů žalobce zmínil ve zcela obecné rovině a netvrdil žádné konkrétní okolnosti ohledně újmy, tím méně vážné újmy předvídané § 14a zákona o azylu. Soud souhlasí s žalovaným, že žalobce neuvedl žádné skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být ve vlasti vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu tam hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu. Existence komunistického režimu ve Vietnamu rovněž není bez dalšího relevantní z hlediska § 12 a § 14a zákona o azylu. Smyslem azylového práva není poskytnout ochranu před jakýmkoliv negativním jevem v zemi původu. Mezinárodní ochranu lze aplikovat pouze v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené (viz např. rozsudek NSS č. j. 6 Azs 12/2003-49).
11. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že nemá pochybnosti o tom, že byly splněny podmínky pro zamítnutí žádosti žalobce jako zjevně nedůvodné podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Žalovaný svůj závěr o zjevné nedůvodnosti žádosti odůvodnil přezkoumatelně a s ohledem na skutkové okolnosti posuzované věci zcela dostatečně. Soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
12. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 27.03.2023

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně